

INFOVIHTAL 14

Sex fără protecție

Sex fără protecție

Se cunoaște ca sex fără protecție oricare formă de contact sexual fie anal, oral sau vaginal în care nu se folosește prezervativ masculin sau feminin, și nici vreo altă barieră protectoare similară. Multe dintre infecțiile de transmitere sexuală (ITS) pot fi contagiate în timpul unei relații sexuale fără protecție.

Penetrațiile sexuale fără protecție (introducerea penisului în corpul unei alte persoane), fie anale sau vaginale expun la cel mai mare risc de ITS, totuși, infecțiile se mai pot transmite și de frica sexului oral (gura în contact cu genitalele) și de sexul oral-anal (gura în contact cu an-ul).

În cazul practicării sexului oral, unele persoane preferă să folosească prezervative cu arome. Pentru sexul anal, e foarte importantă folosirea prezervativelor abundant lubrificate cu lubricanți de consistență apătoasă și să se evite întotdeauna folosirea lubricanților de consistență oleoasă, cum ar fi vaselina, pentru că slăbește latexul prezervativului. La fel, espermicidele cu nonoxynol-9 ar putea provoca iritații ceea ce ca atare, ușurează calea de intrare atât al HIV-ului cât și a altor ITS.

Sex cu persoane HIV negative sau cu starea serologică al HIV-ului necunoscută

Dacă ești HIV+ și practici sex cu alte persoane HIV negative sau cu stare serologică necunoscută, cea mai bună formă de a le proteja contra HIV-ului sau a te proteja pe tine însuși de posibile ITS ar fi prin folosirea prezervativului. Chiar dacă se iau medicamente antiretrovirale și încărcarea virală ar fi indetectabilă în sânge, chiar și așa există posibilitatea de a transmite HIV-ul prin virusul care rămâne în cantitate suficientă în semen sau în scurgerile vaginale.

Sex cu alte persoane HIV pozitive

Dacă ești HIV+ și practici sex cu alte persoane HIV +, cel mai recomandat și sigur ar fi folosirea prezervativului în timpul relațiilor sexuale, pentru că:

- Se evită sarcinile nedorite. În cazul unei perechi serodiscordante, format din un barbat zeropozitiv și o femeie zeronegativă, folosirea prezervativului în timpul sarcinii sau în perioada alăptării evită transmiterea virusului către noul-născut.
- Există probe tot mai evidente că este posibilă reinfectarea cu o nouă ramură sau ramuri ale HIV-ului, care ar putea fi mai puternică de cât medicamentele antiretrovirale sau să opună rezistență la acestea, ceea ce ar putea duce la un eșec al tratamentului care, în alte circumstanțe, ar fi eficace.
- De asemenea se evită riscul de a se contagia sau transmite alte boli de transmitere sexuală.

Infecții de transmitere sexuală

Infecțiile de transmitere sexuală produse de către bacterii, cum e gonoreea sau *chlamydia* (A vedea *InfoVIHtal # 37 Clamidia*), ce sânt ușor de tratat și cu succes atât în majoritatea persoanelor cu HIV+ cât și în persoanele cu HIV-ul negativ, atât timp cât diagnosticarea și tratarea se face la timp. Abandonul prematur al tratamentului poate provoca sterilitatea și în unele cazuri dăunarea organelor interne. Sifilisul, în mod particular în cazul persoanelor cu sistemul imunitar dăunat, poate fi mai dificilă diagnosticarea și vindecarea și mai mult de atât poate fi mai agresiv când sistemul imunitar este dăunat.

Există la fel și ITS virice. Herpesul genital (A vedea *InfoVIHtal #38 Herpes simple*) și negii genitoli (A vedea *InfoVIHtal #40 Negi genitoli*) un sânt vindecabile, inclusiv în cazul persoanelor

cu HIV negativ. În ciuda faptului că ambele răspund tratamentului, în cazul în care sistemul imunitar este dăunat, poate să revină la manifestare și să fie mai complicat de ținut sub control. Herpesul este asociat la sporirea riscului de transmitere a HIV-ului, în special când există ulcere. Unele ramuri ale virusului care produc negii genitali sânt relaționați cu dezvoltarea cancerului genital cervical și anal.

Virusii hepatitei A și B, și cu mai puțină ușurință, C se pot transmite prin actul sexual și prezintă complicații mai mari în cazul persoanelor cu HIV-ul pozitiv. Hepatita poate provoca daune hepatice care în unele ocazii limitează opțiunile tratamentului antiretroviral și cauzează o mare indispoziție.

Există vaccine contra hepatitei A și B (dar nu și pentru C), care în mod normal sânt disponibile în centrele de tratament al HIV-ului. Se recomandă bărbaților homosexuali în mod particular să se vaccineze contra hepatitei A și B. După vaccinare, e de importanță să fie ținut sub control regulamentar imunitatea în fața hepatitei A și B, având în vedere că aceste vaccine nu oferă protecție permanentă.

Unele dintre infecțiile oportuniste care afectează persoanele HIV+ sânt transmisibile prin relațiile sexuale. De exemplu, sarcoma-ul de Kaposi este considera, că se transmite sexual prin intermediul unui tip de virus al herpesului. Atât persoanele HIV negative cât și cele pozitive pot contacta infecțiile intestinale cum ar fi Giardia, amebas-urile (care sânt paraziți de mărime mică ce se stabilesc în pânțece și produc diareea), *cryptosporidium-ul* și *microsporidium-ul* care se transmit prin contactul sexual oral-anal sau oricare alt contact sexual în care să se producă un contact al excrementului (scaunului) cu gura. Aceste infecții pot să provoace diareei foarte grave, în mod principal în persoanele cu sistemul imunologic afectat în mod special.

A suferi o ITS ne tratată poate să ducă la sporirea cantității de HIV în scurgerile genitale, ceea ce poate face ca HIV-ul să fie mai ușor de transmis în cazul unei relații sexuale fără protecție. Se recomandă tuturor acelor persoane sexual active să se supună în mod regulat controalelor de sănătate sexuală.